

Schriftlicht

De macht van Gods spreken

A. Bas

De God die heeft gezegd: ‘Uit de duisternis zal licht schijnen’, heeft in ons hart het licht doen schijnen om ons te verlichten met de kennis van zijn luister, die afstraalt van het gezicht van Jezus Christus.

(2 Korintiërs 4:6)

Wie een gereformeerde eredienst bezoekt, doet er goed aan zijn beide oren wijd open te zetten. Want natuurlijk worden daar van tijd tot tijd de beide sacramenten van doop en avondmaal bediend, die ons te zien en te proeven geven dat de HERE goed is. Maar bovenal wordt dat goede nieuws ons daar verteld. De Bijbel wordt geopend om eruit te lezen, en het evangelie wordt verkondigd.

Regelmatig worden er vragen gesteld bij deze gang van zaken. Dan wordt er gewezen op het feit dat de mensen van vandaag (en zeker de jongeren!) er niet meer zo goed in zijn om te luisteren. Liever dan zijn oren gebruikt men vandaag zijn ogen. Men wil niet horen dat God goed en machtig is, maar het zien en ervaren. Menigeen wordt door dit verlangen de kerk uitgedreven, naar plaatsen waar meer te beleven valt en men wel de broodnodige ervaring opdoet.

God sprak, en het was er

In 2 Korintiërs 4:6 noemt Paulus enkele momenten waarop Gods macht te ervaren is geweest. Voor het eerste moment neemt hij ons mee terug in de geschiedenis. Helemaal terug naar het begin, toen volgens Genesis 1 de aarde nog ‘woest en dood’ was, en duisternis ‘over de oervloed’ lag. En met name die duisternis uit het begin is van belang, want die heeft God op doen klaren. En het machtige is dan, dat God dat gedaan heeft door te *spreken*.

In Genesis 1:3 lezen we hoe dat gegaan is: ‘God zei: “Er moet licht komen”’, en er was licht. Wie dat tot zich laat doordringen, beseft wat een onvoorstelbaar groot en indrukwekkend bewijs van Gods macht dat geweest is. Alleen maar te hoeven spreken, en er is licht! Eeuwen later is de dichter van Psalm 33 er nog niet over uitgejubeld, en roept hij heel de aarde op om met hem mee te doen. ‘Laat heel de aarde vrezen voor de HEER, en wie de wereld bewonen hem duchten, want hij sprak en het was er, hij gebod en daar stond het.’

Schepping uit niets

Nu kunnen we er niet omheen dat er vandaag ook anders met deze dingen wordt omgegaan. Regelmatig kom je de bewering tegen dat het onjuist is om Genesis 1 te lezen als een historisch verslag van dingen die in het begin gebeurd zijn. Niet het *hoe* van de schepping wordt er beschreven, maar het *dat*. En het is geen geschiedschrijving, maar een lofzang. Met als gevolg, dat de gedachte dat God in zes dagen de hemel en de aarde heeft gemaakt, op losse schroeven komt te staan.

De achtergrond van deze bedenkingen is niet bij iedereen dezelfde. Er zijn mensen die deze bedenkingen aanvoeren om op enigerlei wijze ruimte te scheppen voor de gedachte van een (al dan niet door God geleide) evolutie. Maar bij anderen is dat niet het geval, zij menen dat de tekst van Genesis 1 zelf reden geeft voor deze voorstelling. Hoe dat verder ook zij, vaak

wordt het in dit kader opvallend genoemd dat de kerk ook nooit ‘een schepping in zes dagen’ beleden heeft.

Maar de kerk heeft wel wat anders beleden: een schepping ‘uit niets’. Op de vraag ‘Wat gelooft u, wanneer u zegt: Ik geloof in God de Vader, de Almachtige, Schepper van de hemel en de aarde?’ antwoordt Zondag 9: ‘Dat de eeuwige Vader van onze Here Jezus Christus, die hemel en aarde, met al wat erin is, *uit niets* geschapen heeft en ze nog door zijn eeuwige raad en voorzienigheid in stand houdt en regeert, om zijn Zoon Christus mijn God en mijn Vader is.’ En in artikel 12 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis belijdt de kerk: ‘Wij geloven dat de Vader door zijn Woord – dat is door zijn Zoon – de hemel, de aarde en alle schepselen *uit niets* heeft geschapen, toen het Hem goeddacht.’

Voor deze ‘schepping uit niets’ is door de kerk ook schriftbewijs aangevoerd, waaronder Psalm 33 die hierboven ook is aangehaald. Maar ook een vers als Hebrëen 11:3, waar we lezen: ‘Door het geloof verstaan wij, dat de wereld door het woord Gods tot stand gebracht is, zodat het zichtbare niet ontstaan is uit het waarneembare’ (vert. NBG 1951). Het lijkt me dat ook deze belijdenis en de schriftplaatsen waarop deze gegrond is, de gedachte van een evolutie uitsluiten. Immers, is de kern van evolutie juist niet dat het zichtbare *wel* ontstaat uit het waarneembare?

Tegelijk is deze belijdenis ook een onderstreping van de macht van Gods spreken, zoals die al vanaf het allereerste begin aan het licht is gekomen. ‘Door het woord van de HEER is de hemel gemaakt, door de adem van zijn mond het leger der sterren’ (Ps. 33:6).

God spreekt opnieuw

Paulus haalt in 2 Korintiërs 4:6 de bewijzen van Gods macht niet alleen uit de geschiedenis, maar ook uit zijn eigen leven. Want ‘de God die heeft gezegd: “Uit de duisternis zal licht schijnen”, heeft in ons hart het licht doen schijnen.’ Paulus doelt daarmee op de ervaring die hij gehad heeft op de weg naar Damascus, en die voor ons is vastgelegd in Handelingen 9. De Schrift vertelt ons daar hoe Paulus, toen nog Saulus geheten, de leerlingen van de Heer eens bedreigd heeft met de dood. Met aanbevelingsbrieven van de hogepriesters reisde hij naar Damascus om leerlingen gevangen te nemen, maar onderweg kwam hij Christus tegen. Die ontmoeting heeft voor Paulus grote gevolgen gehad: in plaats van een vervolger van de christenen werd hij een apostel van de heidenen. Maar hoe is die ommekeer tot stand gebracht? Opnieuw, doordat de HERE het woord nam. In dit geval de Here Christus, die Paulus omstraalde met een licht uit de hemel en tegen hem zei: ‘Saul, Saul, waarom vervolgt je mij?’ (vs. 4). En als Paulus dan vraagt wie Hij is, luidt het antwoord: ‘Ik ben Jezus, die jij vervolgt’ (vs. 5). En vanaf dat moment wordt alles anders: de Heer stuurt Ananias naar hem toe, die hem de handen oplegt waardoor Paulus met de Geest vervuld wordt. Hij laat zich dopen en gaat vrijmoedig de naam van Jezus verkondigen. Een tweede bewijs van de macht van Gods spreken!

Niet veranderd

Het lijkt me niet ondenkbaar, dat het bovenstaande niet voor iedereen voldoende is om zich te laten overtuigen van de macht van Gods Woord. En men vraagt zich dan af of van dat Woord ook veel te verwachten is. Immers, Paulus heeft die macht ‘aan den lijve’ mogen ondervinden. Zijn leven is compleet veranderd, toen de Here Jezus het woord nam. Maar dat geldt zo toch niet voor onze levens? En de tijd van Paulus ligt inmiddels ook alweer een heel tijdje achter ons. En dat is voor velen reden genoeg om op zoek te gaan naar nieuwe, hedendaagse bewijzen van Gods macht.

En toch is de HERE in de loop van de eeuwen niet veranderd. De God wiens Woord macht had, diens Woord heeft nog steeds macht. En we zien dat daar, waar Gods Woord elke week opnieuw weer tot klinken wordt gebracht: in de kerk. Want als daar uit de Bijbel wordt gelezen, wordt er gelezen uit het heilig Woord van God. En als een deel van die Bijbel ons vervolgens verkondigd wordt, wordt ook daardoor het Woord van God tot klinken gebracht. En nog steeds, ook in de eenentwintigste eeuw na Christus, bewijst dat Woord telkens opnieuw zijn macht.

Immers, als we rondkijken in de gemeente die wekelijks naar Gods Woord komt luisteren, treffen we daar naast doopleden ook belijdende leden aan. Mensen die er eens bewust voor hebben gekozen om hun leven in dienst te stellen van hun God. Op een andere, en misschien wat minder spectaculaire manier dan eens Paulus dat gedaan heeft, maar tóch. En hoe zijn ze anders tot die keuze gebracht, dan door het Woord van God? Oftewel, ook de belijdende leden van de gemeente mogen we zien als een bewijs van de macht van Gods spreken. Alleen: zo moet je het wel willen, kunnen én leren zien!

God van deze eeuw

Op grond van het voorgaande doen we er goed aan om trouw tot Gods gemeente te komen om daar (vooral) Gods Woord te horen. Want dat Woord heeft macht, nog stéeds! En bovendien: Paulus spreekt in 2 Korintiërs 4 ook over ‘de god van deze eeuw’. Dat is: de duivel, die mensen verblindt, ‘waardoor ze het licht van het evangelie niet kunnen zien, de luister van Christus, die het beeld van God is.’ Er is, óók in onze tijd, een tegenkracht actief die alles in het werk zal stellen om ons blind te houden voor de rijkdom van het evangelie. Geen middel laat hij ongebruikt. Zo zal hij proberen ons wijs te maken dat een leven zonder God veel mooier en fijner is dan een leven met God. Net zoals Hij eens bij de Here Jezus heeft gedaan, zal hij ons laten zien wat de wereld ons allemaal te bieden heeft. En beloven dat hij het ons allemaal schenken zal, als we maar voor hem op de knieën gaan. En als we niet opletten en strijden, dan lukt hem dat ook nog. Dan krijgt hij ons zo ver dat we helemaal opgaan in de dingen van deze wereld en hier schatten om ons heen verzamelen, in plaats van eerst het koninkrijk van God te zoeken en zijn gerechtigheid.

Genezing

Maar hoe ontkomen we dan aan de macht van de ‘god van deze eeuw’? En aan de duisternis en blindheid die daarvan het gevolg zijn? Wel, dat kan alleen als God onze (aangeboren!) blindheid geneest. Als Hij ons zijn macht toont en de ogen opent. *Hij* moet licht brengen in de duisternis, en Paulus vertelt ons in 2 Korintiërs 4 hoe Hij dat doet. Immers, hoe bracht Hij eens bij de schepping licht in de duisternis? En ook: hoe heeft Hij licht doen schijnen in het hart van Paulus? Dat deed Hij door te spreken. En zo doet de HERE God dat vandaag de dag nog steeds.

De HERE geneest onze blindheid door ons zijn Woord te laten verkondigen. En dat is ook iets onmisbaars in een mensenleven. Dat wordt wel duidelijk, als Paulus ons ten slotte vertelt wat we zien mogen als God zijn licht laat schijnen in ons hart. ‘De God die heeft gezegd: “Uit de duisternis zal licht schijnen” heeft in ons hart het licht doen schijnen *om ons te verlichten met de kennis van zijn luister, die afstraalt van het gezicht van Jezus.*’ Dan pas gaan we Gods heerlijkheid en luister zien, waarnaar we vandaag de dag soms zo verlangen kunnen.

Maar er is meer: dan pas gaan we ook zien, wie de HERE wérkelijk is. Want als Paulus zegt dat de kennis van Gods luister afstraalt van het gezicht van Jezus, herinnert hij daarmee aan een geschiedenis uit het Oude Testament. De geschiedenis van Mozes namelijk, van wie eens ook de heerlijkheid van het gelaat is gestraald. Maar destijds was dat voor de Israëlieten een

beangstigend gezicht, zodat Mozes een doek voor zijn gezicht heeft gedaan. Maar in de nieuwe bedeling straalt Gods luister af van het gezicht van Jézus: God gebruikt zijn macht niet om ons bang te maken of te vernietigen, maar juist ons te troosten en te verlossen. En dat gaan we zien, als de HERE in zijn genade ons de ogen opent. Door zijn Woord en Geest. En daarom is het ook zo belangrijk, om als we naar de kerk komen, onze oren wagenwijd open te zetten!